

Mams

Dit verhaal begint ongeveer 8 weken voor jij die dierenwinkel binnenstapt.

Het is hier vochtig, kou en vooral altijd donker, zo donker... .

Mijn naam is : "teef uit het 3de hok van links". Zo noemen ze me toch altijd als ze het over me hebben.

Ik ben 3 jaar.

Ik ben bijna 60 dagen zwanger en ik heb zo'n vreselijke honger. Hopelijk krijg ik straks nog iets te eten.

Op veel hoop ik al lang niet meer, maar gewoon een snede brood, daar zou ik al blij mee zijn.

We zijn hier met ongeveer 25 teven. Allemaal op de een of andere manier familie van elkaar.

M'n eigen moeder zit 2 hokken verder. We zien elkaar echter nooit.

We mogen enkel uit ons hok om gedekt te worden en dan nog vaak brengen ze de reu gewoon naar hier.

Hij zit immers maar 6 hokken verder.

Ik vraag me vaak af hoe het er buiten zou uitzien... Zou het overal zo donker zijn?

Ik heb zo'n honger....en ik voel dat mijn buik stilaan onrustig wordt. Ik denk dat mijn pups stilaan komen.

Tja na 5 nesten op een goede 2 jaar tijd weet je wel hoe het gaat, hoor.

Ik voel me zo alleen...was er maar iemand die me even gezelschap kwam houden... niet lang....

heel even zou al fijn zijn....

(enkele dagen later)

Wel : mijn pups zijn geboren.

Ik weet niet goed wanneer, dag of nacht, het is hier altijd donker en dan verlies je zo snel de tel.

Er zijn 3 reutjes en 5 teefjes geboren.

Eén teefje heeft de eerste 24 uur niet gehaald. Ze zag er zo ziek uit.

Ik heb gebruld, gegild, maar niemand kwam me helpen en een tijdje later was ze dood.

Een paar uur later kwam 'de man' binnen, hij mopperde wat over dode pups en hij nam haar mee. Ik vraag me af waar ze nu is. Ik heb nog altijd zo'n honger. Mijn pups ook!

Het is zo ontzettend zwaar maar toch ben ik ook een beetje vrolijk want eindelijk is er weer wat leven rondom mij en voel ik me niet meer zo eenzaam.

Hoewel ze wel heel stil zijn.Hopelijk zijn ze niet allemaal ziek! Zou ik iets fout doen?

Mijn buik doet ontzettend veel pijn.

(5 en een halve week later)

Ik ben weer helemaal alleen. Gisteren is "de man" mijn pups komen halen.

Ik had me zo voorgenoemen dat ze deze keer bij mij zouden blijven en hij ze niet meer zou afnemen.

Het enige dat mijn protest heeft opgeleverd is een klopp op mijn kop en een stamp tegen mijn buik.

Mijn puppies wilden helemaal nog niet weg van me. Ze zijn nog zo klein, nog veel te klein.

Ik ben bang, waar zouden ze naartoe gaan? Ze kennen niets van de wereld, enkel dit hok. Ik wou dat ik ze meer had kunnen leren maar ook ik ken enkel dit hok. Ik ben hier zelf geboren en nooit weggeweest.

Mijn buik doet zo verschrikkelijk pijn. De eenzaamheid is ondraaglijk.
Nooit iemand om mee te spelen of om lekker tegenaan te kruipen.
En toch probeer ik vriendelijk te zijn tegen "de man" in de hoop dat ik eens een aai
of een lief woord krijg maar ik doe telkens wat fout.
Mijn buik doet zo pijn en het wordt erger en erger.
Zou er iets mis zijn?
Ik gil van de pijn maar niemand komt.
Wat doe ik toch fout?
Met ieder uur dat voorbijgaat, wordt de pijn erger en ik krijg het heel warm.
Ik heb het opgegeven om te gillen want er komt toch niemand.
Zoals altijd sta ik er alleen voor.
Ik heb het koud, warm, koud, warm. Ik lig te rillen van de pijn en weet niet hoe lang ik dit nog volhoud. Ik
was zo graag met mijn pups meegegaan. Dan had ik eindelijk eens de buitenwereld kunnen zien
De pijn is niet meer te verdragen en dus ga ik maar stilletjes slapen.....
Mijn moeder heeft me ooit een verhaal verteld van een wereld waar bomen zijn en gras en licht en
andere honden om mee te spelen. Wie weet ga ik daar nu wel heen?

Een paar uur erna komt "de man". Hij zucht wat over rotteef en roept : "hé, er is er hier eentje dood".

Koop dus geen pup bij een dierenwinkel of broedfokker.
Als je zo'n lief kopje naar je ziet kijken, denk dan aan zijn moeder die ergens in een donker hok zit.
Kijk bovendien naar dat magere puppylijfje met bolle buikje omdat het ongetwijfeld vol zit van de wormen.
Ontwormen kost namelijk geld.
Door pups te kopen in deze winkels en fokkerijen, hou je deze handel in stand en zullen honden onder
erbarmelijke omstandigheden hun leven moeten doorbrengen! Pups horen NIET op te groeien in een donker
hok of in de etalage van een winkel, pups horen gezellig in de huiskamer op te groeien. Overladen door
liefde en steun van hun moeder en de baasjes van de moederteeef.
Als zo'n verkoper bovendien beweert dat je voor enkele euro's méér zelfs een stamboom kan meekrijgen,
weet dan dat dit illegale praktijken zijn. Stambomen voor pups worden aangevraagd vóór de geboorte en
niet 8 weken erna en al zeker niet in een dierenwinkel.

Dit verhaal mag overal gepubliceerd of herdrukt worden in de hoop dat het fokkers uit
winstbejag zal stoppen.